

1579462

УКРАЇНСЬКИЙ

ШПІЦБЕРГЕН

І ВЕДМЕДІ,
ВУГІЛЛЯ ТА
КОМУНІЗМ

МАКСИМ БЕСПАЛОВ

віхблa

Не звикай до речей, до людей, до місць. Тут немає сенсу будувати дім, саджати дерево, народжувати сина. Усі звідкись приїхали, всі кудись урешті-решт поїдуть...

Це могла би бути історія Шпіцбергену як закинутого краю, що хоч де-юре і належить Норвегії, та все ж де-факто не належить нікому, такий собі зал очікування, де люди закохуються, працюють, ходять у бари, та за якийсь час збирають речі і їдуть далі. Це лише зупинка на шляху, не кінцева. Втім Максиму Беспалову вдалося перетворити свій репортаж про мандрівку на своєрідне свідчення в любові до місця, розташованого так далеко від звичного нам світу.

Максим блукає поселеннями архіпелагу, буквально таки підбираючи розкидані там шматки історії. Ось тут колись жили українські гірняки, які приїздили на заробітки, а вже за рогом — так зване Сховище Судного дня, в якому зберігаються зразки насіння на випадок катастроф. Тут усім містом зустрічають сонце після полярної ночі, і водночас тут так самотньо, що турист видається найкращим другом.

Шпіцберген може бути дуже різним. Може дивувати, закохувати та розчаровувати. У цій книжці Максим змалював історію Шпіцбергену — його минуле, сьогодення та, можливо, навіть майбутнє — через історії українців, яких доля звела з цим місцем. Це історія Українського Шпіцбергену.

Зміст

<i>Вступ</i>	9
29 СЕРПНЯ 1996 РОКУ	12
<i>Розділ 1. БАРЕНЦБУРГ</i>	15
122 КІЛОМЕТРИ НА ПІВДЕНЬ	71
<i>Розділ 2. ЛОНГ'ІР</i>	74
СИЛА ДУХУ	104
<i>Розділ 3. ПІРАМІДА</i>	107
«Б», «Е», «С», «П», «А», «Л», «О», «В»	155
ПІСЛЯ ШПІЦБЕРГЕНУ	158
<i>Тимофій Рогожин. СІМ РОКІВ НА ОСТРОВІ</i>	161
<i>Післямова Маркіяна Прохаська.</i> УКРАЇНСЬКА АНТАРКТИДА	171